

opusdei.org

Prelatovo pismo (16. listopada 2025.)

Prelat Opusa Dei potiče nas da živimo svoj poziv u Opus Dei sa zahvalnošću i vjernošću, čuvajući njegov duh i obiteljsku tradiciju živom s ljubavlju i apostolskom kreativnošću.

16.10.2025.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Drugog ovog mjeseca proslavili smo obljetnicu osnutka Djela, a šestog kanonizaciju svetog Josemarije. To su

dva datuma koja nam pomažu da, zahvalni Bogu, razmišljamo o stvarnosti našeg poziva u Opusu Dei i da se slijedom toga s radosnom osobnom odgovornošću trudimo biti i činiti Djelo u službi Crkve.

Mnogi od vas će se sjetiti ovih riječi našeg Oca: „Kao što identitet osobe ostaje nepromijenjen kroz različite faze rasta: djetinjstvo, adolescenciju, zrelost...; tako i u našem razvoju postoji evolucija, inače bismo bili mrtva stvar. Jezgra, bit, duh ostaju nepromijenjeni, ali načini izražavanja i djelovanja se razvijaju, uvijek stari i novi, uvijek sveti“ (Pismo 27, br. 56).

Upravo u svoj osobni apostolat, uz naše nastojanje da damo kršćanski smjer svakom zanimanju i ljudskoj strukturi, ponajviše moramo unijeti vlastitu kreativnost i inicijativu u način izražavanja i djelovanja. Istovremeno, nastojimo biti vjerni

normama i običajima - duhovnog i apostolskog života - koje nam je predao sveti Josemaría.

S druge strane, ono što naš Otac kaže kada piše da se „načini govorenja i djelovanja razvijaju“ bila je i jest stvarnost kroz ovo stoljeće života Djela. Brojni su primjeri toga. Istovremeno, ništa se ne mijenja u duhu niti u sadržaju normi pobožnosti i obiteljskih običaja. Naravno, nije sve jednako važno, budući da se naš duh sastoji od stvari koje su ključne za kršćanski život (prije svega euharistije) do detalja za koje bismo mogli pomisliti da ih je naš Otac, kao osnivač, mogao izostaviti ili zamijeniti drugima bez da to utječe na duh. Međutim, dobro je imati na umu da se te stvarnosti mogu živjeti s velikom ljubavlju i tako zadobiti veliku vrijednost. Nadalje, mali običaji također doprinose stvaranju i održavanju obiteljske tradicije koja je, u svojoj

cjelovitosti, važna kao još jedan element jedinstva: sadašnjeg jedinstva i životnog jedinstva s izvorom. U tom kontekstu, uzimajući u obzir očite razlike, sjećam se nekih riječi Benedikta XVI. koje se odnose na univerzalnu Crkvu: „Tradicija je živa rijeka koja se vraća izvorima, živa rijeka u kojoj su izvori uvijek prisutni“ (Benedikt XVI., Audijencija, 26.4.2006.).

Ponekad možemo osjećati kušnju da norme pobožnosti, običaje i sredstva formacije živimo rutinski. Ako se trudimo to činiti s ljubavlju, neće biti rutine ni navike: ljubav obnavlja sve (usp. Otk 21,5). Kao što nas je papa Lav XIV. nedavno podsjetio: „Ljubav je prije svega pogled na život, način života“ (Dilexi te, br. 120). Svaki će dan tako imati novi sjaj i moći ćemo ponovno otkriti ljepotu našeg duha. Zbog toga je važno imati na umu da želimo biti vjerni ne samo nečemu - životnom planu - već prije svega

nekome: Isusu Kristu i s njim i u njemu, svojoj braći i sestrama i cijelom svijetu. I iz te perspektive možemo razumjeti poticaj našega Oca: „Budite vjerni, djeco duše moje, budite vjerni! Vi ste kontinuitet“ (U dijalogu s Gospodinom, br. 79). Djelo je u našim rukama, poput primljene baštine, blaga koje moramo međusobnom suradnjom učiniti plodonosnim i prenijeti dalje s Božjom milošću i radošću, unatoč našim osobnim ograničenjima i pogreškama i bez da nas obeshrabre vanjske poteškoće koje dolaze s vremenom i mjestima u kojima živimo.

Budimo jedno s osobom i nakanama Pape u ovim ključnim trenucima za svjetski mir.

Svom vas ljubavlju blagoslivlja

Vaš Otac

Rim, 16. listopada 2025.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-16-
listopada-2025/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-16-listopada-2025/) (13.04.2026.)